

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 120.128 van 4 juni 2003
in de zaak A. 131.467/VII-28.713.**

In zake : Frans MONS,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaten I. LARMUSEAU, P. DE SMEDT en B. ROELANDTS,
 kantoor houdende te GENT,
 Visserij 157 A

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad van
OOST-VLAANDEREN.

tussenkomen de partij :

Rafaël MOUTON,
die woonplaats kiest bij
Advocaat A. PATYN,
kantoor houdende te EVERGEM,
Schoonstraat 64.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Frans MONS op 7 januari 2003 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "het besluit van 31 oktober 2002 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen houdende uitspraak over het beroep aangetekend tegen de beslissing dd. 4 juni 2002 van het college van burgemeester en schepenen van Destelbergen houdende afgifte van de milieuvergunning aan de heer Rafaël MOUTON, Dries 38, 9070 Destelbergen, voor het verder exploiteren van een rundveebedrijf, gelegen aan de Dries 39 te 9070 Destelbergen, kadastraal bekend onder Destelbergen (Heusden), 4° afdeling, sectie B, nr. 149c";

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 30 april 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 mei 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat B. ROELANDTS, die verschijnt voor verzoeker, van Bestuurssecretaris F. COCRIAMONT, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat A. PATYN, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De tussenkomst

Overwegende dat Rafaël MOUTON, houder van de bestreden milieuvergunning, met een op 6 februari 2003 ingediend verzoekschrift vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat dit verzoek kan worden ingewilligd;

2. De feiten

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

De tussenkomende partij exploiteert een landbouwbedrijf in Destelbergen, deelgemeente Heusden. De inrichting, die sinds 1965 bestaat, ligt, volgens het bij koninklijk besluit van 14 september 1977 vastgestelde gewestplan “Gentse en Kanaalzone” in woongebied en paalt aan een op 12 december 1964 vergunde verkaveling, waarin verzoeker woont, vlak naast de inrichting. Deze laatste werd geleidelijk uitgebreid.

Op 29 juli 1993 acht de bevoegde minister, in een na beroep genomen beslissing, de exploitatie onbestaanbaar met de woonomgeving, omdat de inrichting binnen het woongebied aanleiding geeft tot niet aanvaardbare geurhinder;

hij verleent echter om billijkheidsredenen een vergunning voor een termijn van vijf jaar, die het de exploitant mogelijk moet maken te herlocaliseren.

Op 12 juni 1997 verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen een milieuvergunning voor de exploitatie voor een nieuwe termijn van twee jaar, om alsnog herlocalisatie mogelijk te maken. In het besluit wordt gesteld dat, gelet op de ligging in een dichtbewoond woongebied, op geringe afstand van de dichtstbijwonenden, geur- en lawaaihinder als reëel te beschouwen zijn.

Na beroep door verzoeker vermindert de bevoegde minister de dierenaantallen.

Op 4 februari 1999 dient de tussenkomenende partij een aanvraag in voor de hernieuwing van de vergunning, voor :

- 110 runderen;
- 200 legkippen;
- 97 zeugen en 680 mestvarkens;
- de opslag van 1.600 m³ dierlijke mest;
- de opslag van in totaal 4.000 liter mazout;
- het lozen van huishoudelijk afvalwater in de riolering.

Bij besluit van 1 juli 1999 verleent de bestendige deputatie de gevraagde vergunning voor een termijn die verstrijkt op 8 februari 2003.

Bij besluit van 27 juni 2002 bevestigt de minister, na beroep van verzoeker en van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Destelbergen, de beslissing van de bestendige deputatie voor een termijn verstrijkend op 8 februari 2003. Een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van verzoeker wordt door de Raad van State verworpen bij arrest nr. 109.496 van 22 juli 2002.

Op 7 februari 2002 dient de tussenkomenende partij een milieuvergunningsaanvraag tweede klasse in, voor de exploitatie van 110 runderen, de opslag van 100m³ dierlijke mest, en het lozen van huishoudelijk afvalwater in de riolering.

Op 4 juni 2002 verleent het college van burgemeester en schepenen de gevraagde vergunning voor een termijn van twintig jaar. Als bijzondere vergunningsvoorwaarde wordt opgelegd :

"binnen de zes maanden te rekenen vanaf de datum van de onderhavige milieuvergunning moet de exploitant een onafhankelijke deskundige aanstellen die een onderzoek uitvoert inzake de conformiteit van de stallen aan de bepalingen van afdeling 5.9.2 van Vlarem II (constructievoorschriften voor

stallen en mestopslagplaatsen). Het gedetailleerde verslag van de deskundige moet binnen de gestelde termijn ter kennis worden gebracht van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Destelbergen.

De stallen mogen niet in gebruik worden genomen zolang ze niet conform zijn verklaard door een deskundige aan de bepalingen van afdeling 5.9.2 van Vlarem II.

Opmerking : met 'deskundige' wordt hier bedoeld: een architect, een ingenieur-architect, een burgerlijk bouwkundig ingenieur, een industrieel ingenieur bouwkunde, een landbouwkundig ingenieur of een bio-ingenieur.

Verzoeker tekent administratief beroep aan.

AMINAL Milieuvergunningen Oost-Vlaanderen, de Vlaamse Landmaatschappij, de Vlaamse Milieumaatschappij, de Provinciale Milieuvergunningsdeskundige en de Provinciale Milieuvergunningscommissie adviseren gunstig.

De afdeling ROHM Oost-Vlaanderen adviseert ongunstig :

"(...)

Overwegende dat een deel van de exploitatie gebeurt in wederrechtelijk opgerichte gebouwen;

Overwegende dat dergelijke exploitatie niet meer verenigbaar is met de woonomgeving en als strijdig te beschouwen is met de bestemming van het woongebied".

Op 31 oktober 2002 wordt de bestreden beslissing genomen: de beslissing houdende het verlenen van de vergunning wordt bevestigd.

Die beslissing is, onder meer, als volgt gemotiveerd :

"(...)

Gelet op het horen van een vertegenwoordiger van de appellant door de Provinciale Milieuvergunningscommissie die verwijst naar het beroepsschrift en het ongunstige advies van de AROHM; dat de niet vergunde gebouwen een plan aangeduid werden [sic]; dat de regularisatie van de bedrijfswoning in beroep in behandeling is bij de bestendige deputatie; dat hij de historiek van het bedrijf schetst en stelt dat de koestal op minder dan 20 meter van de woning van de appellant ligt; dat de stallen in slechte staat zijn, zodat geurhinder onvermijdelijk is; dat de inrichting strijdig is met het woongebied en ook onbestaanbaar met de woonomgeving, wat in vorige kortlopende vergunningen steeds beaamd werd;

(...)

Overwegende dat de inrichting volgens het gewestplan 'Gentse en Kanaalzone' gelegen is in een woongebied; dat de onmiddellijke omgeving dicht bebouwd is; dat er binnen een straal van 100 meter rond [de] perceelsgrenzen een 26-tal woningen liggen, waarvan de dichtstbijgelegen woning op ca. 5 m van de dichtstbijgelegen bestaande stal staat, zijnde een rundveeststal ligt (sic);

(...)

Overwegende dat de inrichting gelegen is in een woongebied, bestemming waarmee een rundveehouderij a priori niet in strijd is;

Overwegende dat de hinder afkomstig van de inrichting drastisch zal beperkt worden aangezien de exploitatie van de varkenshouderij gestopt wordt; dat de

eventuele geurhinder veroorzaakt door het stallen van runderen en bijhorende mestopslag (100m³) beperkt is aangezien de runderen slechts 4 maanden/jaar op de inrichting gestald worden (december, januari, februari, maart); dat de runderen vanaf april t.e.m. november beweiden worden; dat de transporten van en naar de inrichting ingevolge de stopzetting van de varkenshouderij en de omschakeling naar uitsluitend rundvee sterk zullen verminderen; dat de lawaaihinder hierdoor tot een aanvaardbaar niveau zou beperkt kunnen blijven; dat er verder nog vermeld dient te worden dat alle transporten via de Driesstraat kunnen gebeuren, zonder de verkaveling (Vossenstraat) te belasten.

(...)

Overwegende dat de beroepsargumenten als volgt geëvalueerd worden :

(...)

M.b.t. de onaangepaste bedrijfsgebouwen die verouderd zijn werd door het CBS een onderzoek door een onafhankelijke deskundige opgelegd om na te gaan of de stallen voldoen aan art.5.9.2.1 en art. 5.9.8.1 van Vlarem II; dat een verplaatsing naar de varkensstal eventueel ook nog tot de mogelijkheid behoort;

M.b.t. de beweerde geurhinder, lawaaihinder, visuele hinder, verkeersonveilige situatie, slordige en gevaarlijke exploitatie kan verwezen worden naar voormelde bespreking van de milieuhygiënische omstandigheden; dat de aantasting van de waarde van de eigendom niet tot de politie van de milieuwetgeving behoort; dat deze argumenten niet gegrond zijn;

(...)"

3. Beoordeling

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat verzoeker met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel het volgende uiteenzet :

"Uitgangspunt is en blijft dat de (illegale) bedrijfsgebouwen, waarin 110 runderen worden gestald, op amper enkele meters van de woning van de verzoekende partij zijn ingeplant en - gelet op hun ouderdom en het gebrek aan onderhoud - totaal onaangepast (geworden) zijn voor het houden van dieren. De gebouwen en stallen zijn bijzonder krakkemikkige constructies (veelal samengesteld met enkele beton- en golfplaten) die helemaal niet meer beantwoorden aan hetgeen van een behoorlijke en een aan de actuele hinderreglementering aangepaste uitbating mag/moet worden verwacht (zie foto's onder stuk 20). Dat het aspect van de geurhinder in het bestreden besluit niet werd onderzocht, maar werd overgelaten aan de exploitant zelf (zie aanstelling deskundige), is totaal onaanvaardbaar. Ook hier werd de absoluut ongeloofwaardige bewering van de heer MOUTON als zou de exploitatie geen geurhinder veroorzaken, ten onrechte voor waar aangenomen. De verzoekende partij weet inmiddels wel uit ervaring dat dit niet het geval is en zal zijn.

Markant is dat de bestendige deputatie op 12 juni 1997 (stuk 8) en 1 juli 1999 (stuk 10) nog vaststelde dat :

'Gelet op de ligging van het landbouwbedrijf in een dichtbevolkt woongebied op geringe afstand ten opzichte van de dichtstbijwonenden, geur- en lawaaihinder voor de buurtbewoners als reëel te beschouwen is'.

Gevolg van dit alles is wel dat de verzoekende partij door de indringende geurhinder, ten aanzien waarvan geen enkele ernstige bijzondere voorwaarde werd verbonden, niet meer over het rustige genot van zijn eigendom kan beschikken, genot waarop zij - gezien de ligging ervan in een residentiële verkaveling dd. 10 december 1964 (stuk 2) - ontegensprekelijk mocht rekenen, temeer - op het ogenblik waarop de verzoekende partij zijn perceel aankocht om het te bebouwen (in 1966) - de heer MOUTON slechts een kleine bouwvallige hoeve (vervallen woonhuis, 1 schuur en 1 paardenstal voor 2 paarden) huurde en er een bescheiden varkenskwekerij (met een in 1969 toegelaten bezetting van 40 zeugen) uitbaatte, hierbij beschikkend over een 'toelating' (1965) voor het optrekken van een kippenhok (vergund als 'kleine werken') (stuk 3) en een varkensstal (op 28 augustus 1969 vergund, maar slechts voor de helft gebouwd - stuk 641 (?)) en die kleinschalige uitbating - o.m. door de uitvoering van een resem compleet illegale bouwwerken - thans tot quasi industrieel landbouwbedrijf heeft uitgebouwd.

Door die geuroverlast werd/wordt de verzoekende partij steeds genoodzaakt ramen en deuren gesloten te houden, maatregel die evenwel niet kan verhinderen dat er in de woning een indringende geur valt waar te nemen. Het verluchten van de kamers is al evenzeer onmogelijk. Evenmin kan de verzoekende partij nog op een rustige wijze van zijn tuin genieten, zeker niet in de warmere lente- en zomermaanden";

dat hij verder klaagt over lawaai-overlast, ook 's nachts, door het voederen van dieren, het vullen van silo's en rijbewegingen van zware vrachtwagens, over visuele hinder door de aanwezige infrastructuur, over verkeersonveiligheid, over gevaar voor brand (er zouden reeds twee branden zijn geweest) en ontsnapping van dieren (wat ook reeds meermaals zou zijn gebeurd) en over de aantasting van de waarde van zijn eigendom; dat hij er op wijst dat in het schorsingsarrest nr. 88.472 van 29 juni 2000 in zijn hoofde een gelijkaardig moeilijk te herstellen ernstig nadeel reeds werd aanvaard;

Overwegende dat de verwerende partij er op wijst dat voorheen 777 varkens en 110 runderen waren vergund, waarvan slechts de runderen, het minst hinderlijke onderdeel, werden behouden; dat zij verder het volgende betoogt :

"Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de heer Frans Mons zou lijden, kan dan ook bezwaarlijk beschouwd worden als voortvloeiend uit de thans bestreden beslissing. De hinder die verzoeker leed was vnl. het gevolg van de vroegere uitbating van de varkenshouderij. Met huidige aanvraag is er enkel een aanzienlijke verbetering van de situatie t.o.v. vroeger.

De hinder afkomstig van de inrichting zal drastisch beperkt worden aangezien de exploitatie van de varkenshouderij gestopt wordt.

De eventuele geurhinder veroorzaakt door het stallen van runderen en bijhorende mestopslag (100m³) is beperkt aangezien de runderen slechts 4

maanden/jaar op de inrichting gestald worden (december, januari, februari, maart). De runderen worden vanaf april t.e.m. november immers beweide. Bovendien werd als voorwaarde opgelegd dat de stallen niet in gebruik mogen worden genomen zolang ze niet conform zijn verklaard door een onafhankelijke deskundige.

Ook een verplaatsing van de runderen naar de vroegere varkensstal is een mogelijkheid die wordt opengelaten, in geval de runderen in de voor hen voorziene stal toch nog hinder zouden veroorzaken.

Ook de transporten van en naar de inrichting zullen ingevolge de stopzetting van de varkenshouderij en de omschakeling naar uitsluitend rundvee sterk verminderen. De lawaaihinder zou hierdoor tot een aanvaardbaar niveau beperkt kunnen blijven. Verder nog dient vermeld te worden dat alle transporten via de Driesstraat kunnen gebeuren, zonder de verkaveling (Vossenstraat) te belasten.

De kans op hinder is met huidige aanvraag dan ook zeer beperkt en staat zeker niet vast";

Overwegende dat de tussenkomende partij stelt dat verzoeker al die jaren nooit een klacht heeft doen acteren door de bevoegde overheid, dat het indienen van bezwaarschriften naar aanleiding van vergunningsprocedures geen bewijs vormt voor het bestaan van hinder en dat vorige vergunningsbeslissingen niet kunnen worden ingeroepen omdat de vergunningverlenende overheid nooit ter plaatse is geweest; dat zij daar nog het volgende aan toevoegt :

"Het is zelfs onmogelijk dat verzoeker last had van een indringende en ondraaglijke geurhinder tgv. de exploitatie van de tussenkomende partij haar inrichting :

- a. de exploitatie gebeurt zéér hygiënisch,
- b. met 110 runderen en 777 varkens is het net geen klasse 2 inrichting,
- c. ze ligt ten Z.-O. van de woning van verzoeker (dus niet in een overheersende windrichting),
- d. ze is omgeven door een breed en hoog winterhard groenscherm van paplaurier, waardoor mogelijke geur- en visuele hinder voorkomen wordt.

Thans komt daar nog bij dat de tussenkomende partij de exploitatie van de varkenshouderij stopgezet heeft en dat enkel nog het rundvee overgehouden wordt. Aldus wordt het risico op geurhinder nog eens drastisch verminderd; de geur van rundvee wordt itt. de geur van varkens veel minder als hinderlijk ervaren. Om die reden zijn eerdere schorsingsarresten van Uw Raad niet relevant voor deze zaak!!!

Voorts wijst de tussenkomende partij erop dat de constructie van de gebouwen geenszins aanleiding kan geven tot geuroverlast, nu in de rundveehouderij het gebruik van open frontstallen algemeen aanvaard is.

Gelet op (wat) voorafgaat kan redelijkerwijze niet aangenomen worden dat de exploitatie van de inrichting van de tussenkomende partij aanleiding geeft tot onaanvaardbare geurhinder en tot een ernstige verstoring van het woonklimaat van verzoeker";

dat zij tenslotte nog opwerpt dat er 's nachts niet wordt gewerkt, dat het aantal vrachtwagens beperkt blijft doordat de runderen slechts vier maanden per jaar op stal staan en in hoofdzaak gevoerd worden met de voortbrengselen van het eigen bedrijf, dat er nog geen verkeersongevallen zijn gebeurd, dat de exploitatie niet op slordige

en gevaarlijke wijze gebeurt en dat er geen visuele hinder kan bestaan omdat er een winterhard groenscherm is aangelegd;

Overwegende dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt waaruit blijkt dat de inrichting, zoals zij thans is vergund (110 runderen), de hinder zal teweegbrengen die op uitgebreide wijze werd omschreven in het verzoekschrift, en die eigenlijk de hinder betreft die in het verleden door de betrokken inrichting werd veroorzaakt; dat het niet onredelijk is aan te nemen -zoals de verwerende partij dat doet in de bestreden beslissing- dat geurhinder afkomstig van varkens als meer hinderlijk werd ervaren dan deze afkomstig van runderen, die dan nog een groot deel van het jaar op de weide doorbrengen; dat ook de andere hinderaspecten in de bestreden beslissing op een redelijk aanvaardbare wijze worden besproken en de desbetreffende bezwaren van verzoeker worden verworpen; dat verzoeker in zijn uiteenzetting betreffende het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet voorhoudt dat deze vaststellingen feitelijk onjuist zijn; dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel te dezen niet in aanmerking kan worden genomen;

Overwegende dat derhalve niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State gestelde voorwaarde, zodat de vordering tot schorsing moet worden afgewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Rafaël MOUTON in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op 125 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier juni tweeduizend en drie, door :

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

E. BREWAEYS.